

32 KLEUR-
BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8 F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

25

WEES BLOEDDORSTIG, ATLAS! IEDEREEN BEKIJKT ONS

CHAMPOLLION

de man die alles kon ontcijferen.

Volledig tekenverhaal door E. Aidans

TOT bij het begin van de XIXe eeuw was de Egyptische beschaving een gestolen boek gebleven. Slechts enkele atoumoe-dige reizigers kenden de piramiden, die hun geheim volledig hadden bewaard en waarvan de opschriften door niemand konden ont-cijferd worden.

178 geleerden en kunstenaars vergezellen de troepen en had-den als opdracht de overblij-ven van de glorierijke be-schaving te bestuderen.

Op 19 mei 1798 ondernam Napoleon naar het land van de farao's een militaire en wetenschappelijke expeditie.

ALARM! DE MAMELUKKEN!

Ongepast, mijnheer Fourier en mijnheer Demol! Dekking zoeken!

Onmogelijk, kommandant! Ik ben nog niet klaar met mijn schets...

Generaal Desauts zal de aanvallers wel verjagen!

In juli 1799, terwijl de Fransen het fort Julien bouwden...

Kom eens kijken, luitenant!

Een grote zwart te zien, hel-maal aangevreten door het zand!

Drie groepen lettertekens! Dat moet toch wel een geschrift zijn?

Dat kan wel. Leg dat voorzichtig op zij!

Enkele dagen later te Alexandrië...

Deze basaltaten zal ons misschien in de mogelijkheid stellen het geheim van de hiërogliefen te ontcijferen...

In het jaar 1801 inspecteert de natuurkundige Fourier het kollege van Grenoble.

Maar dat is ongehoord! Die jongen is maar amper elf jaar, en hij kent perfect Grieks. Latijns en Hebreeuws!

Het is Jean-François Champollion, mijnheer de inspecteur...

De geleerde nodigt de wonderknaap uit 's onder-dangs zijn verzameling te komen bekijken.

Die oude teksten ontcijferen moet boeiend zijn!

Helass! Niemand is er in geslaagd!

Wel, als ik groot zal zijn, zal ik die hiërogliefen ontcijferen!

Vijftig student François het Arabisch, het Syriac, het Chaldees en het Koptisch.

Het is bijna morgen! Je ondermijnt je gezondheid!

Ik zal de hiërogliefen pas dan kunnen ontcijferen, wanneer ik alle oude talen grondig zal kennen...

Op 1 september 1802 draagt François Champollion voor de academie van Grenoble een testis voor over het Egypte van de faraon's.

Het is een gewaagde testis.

...maar ze is logisch en overtuigend!

Die jongen weet meer over de Oudheid, dan wij allen samen!

Met algemene stemmen wordt de 17 jaar oude student tot lid van de academie verkozen.

Om zijn studies verder te zetten, reist hij naar Parijs. De reis duurt 20 uren.

En daar ziet hij voor het eerst de beruchte steen van Rosette met de geheimzinnige teksten.

Er staan veertien regels hiërogliefen op, twee en dertig regels in een onbekend geschrift en vier en vijftig regels Grieks...

De Griekse tekst is een erfbetaling van de priesters van Memphis aan koning Ptolemaeus V...

En op het einde van de tekst staat vermeld dat de drie teksten hetzelfde zeggen.

Vier eeuwen vóór Christus beweerde Horapollon dat de hiërogliefen een figuratieve betekenis hebben...

En spijt alle opzoekingen blijven ze onleesbaar!

Ten koste van buitengewone inspanningen overlijet Champollion een afschrift van de teksten

Hij vergelijkt ze met de bekende oude teksten.

En indien Horapollon zich een vergist had? De hiërogliefen hebben misschien geen figuratieve betekenis...

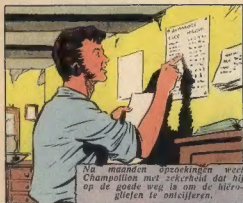
In die veronderstelling moeten wij zeker ver trekken van de lettergroep die omlijnd is en ongetwijfeld de naam van koning Ptolemaeus is...

En in ten nacht...

Er bestaat geen twi fel meer! Wanneer ik de uiteen vergelijk met de papyrus, ben ik er van overtuigd dat deze pto gram geen symbo len, maar wel letters voorstellen, of eerder nog geluiden!

Na maanden opzoekingen weet Champollion nu zekerheid dat hij op de goede weg is om de hiërogliefen te ontcijferen.

Op zekere dag... Beste vriend, ik heb het gevonden! Ik heb het gevonden!

Maar, François! Professor Alexander Lenoir heeft alles opgetekend. Zijn brochure « De Nieuwe Verklaring » is zo pas van de pers gekomen...

Wat? Zou ik dan jaren vruchteloos gewerkt hebben?

Met de laatste centen die hem overblijven, koopt Champollion de brochure...

En met de dood in het hart, verdiept hij zich in het werk van zijn rivaal.

Maar plotseling...

Wat gebeurt er, mijnheer François? Is u ziek?

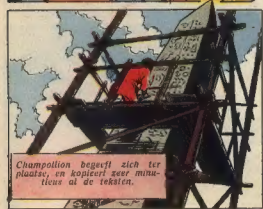
Neen, madame Macran! Lenoir is gek! Hij heeft te vroeg viktorie gekraaid! Zijn werk is louter dwasheid! Slecht aangewende eruditie!...

Ik zal het bewijs leveren dat Lenoir zich heeft vergist! De hiërogliefen zijn geen decoratieve symbolen, maar wel een alfabet!

In het jaar 1821 brengt de archeoloog Banks de obelisk van Philae naar Europa over. Op deze obelisk staat een tekst in het Grieks en in hiërogliefen.

Champollion begift zich ter plaats, en kopieert zeer minutieus al de teksten.

Op zekere dag...

Jacques! Jacques! Ik geloof dat ik er nu wel ben! Vergelijk eens het woord « Cleopatra » met « Ptolemeos ». De l, de p en de e zijn dezelfde!

François! Nu heb je de sleutel van het onontcijferd schrift wel degelijk gevonden!

Naar de jonge geleerde, wat moede! Het is wel het eerste van zijn maanden...

Het is een grappemaker, die kerel!

De methode van Champollion heeft hier geen enkel resultaat!

Champollion zet zijn werk onverpoosd verder, en komt tot de ontdekking dat men in het oude Egypte niet één geschrift, maar wel drie verschillende geschriften heeft gekend: de oude hiërogliefen of de fonetische tekens, de woorden van het koptisch of ideogrammen, en het demotisch geschrift in een oerkerel en gestyleerde vorm.

In 1829 heeft de jonge geleerde zich eindelijk naar Egypte om er ter plaatse zijn theorie te testen.

Hil is het!
Dat is de enige man die de opschriften van de oude stenen kan lezen!

Enkele dagen later...

De tekst van deze schrifttafel is leersel! Hij heeft het over twee tempels die zich te Mit-Rahine bevonden...

Betrouwend op wat hij zo pas heeft ontcijferd, onderneemt Champollion opzoekingen te Mit-Rahine...

Weken voorbij...

Zand!
Niets dan zand!

U kunt hier nog lang graven! Ik beweerd dat die Champollion gedroomd heeft!

Maar op zekere morgen...

Kijk!
Stenen en nog eens stenen!
Men zou zeggen dat het de bouw van een poort is! Maak die stenen vrij!

En twee maanden later...
Zie je wel dat de tekst de waarheid had gezegd!

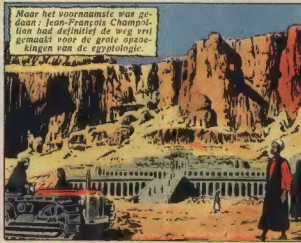
Wat een heerlijk bouwwerk!

Ondermijnd door zijn koortsachtige activiteit, keert de jonge geleerde ziek naar Frankrijk terug...

Het spijt mij nu reeds te moeten sterven! Ik had nog zoveel willen doen...

Maar het voornaamste was gedaan: Jean-François Champollion had definitief de weg vrij gemaakt voor de grote opzoekingen van de egyptologie.

Hij liet aan anderen de glorie van de spektakulaire ontdekkingen. Deze eenvoudige geleerde had eens te meer bewezen, dat een genie steeds over een onuitputtelijk geduld moet beschikken.

ONDER ONS...

WANNEER IK GROOT ZAL ZIJN

JE bent tien, twaalf jaar oud, en je droomt er waarschijnlijk van een volwassen man te zijn, want je meent, dat wanneer je groot zult zijn, je naar believen sigaretten, sigaren en pijpen zult kunnen roken, drinken, en auto rijden, en wat weet ik nog meer.

Jongens die vaak naar de bioscoop lopen, menen dat de man die er gekomen is, iemand is, die achterovergeleund ligt in een zetel, met zijn benen op zijn bureau, een dikke sigaar in de mond, en veel personeel rondom zich!

Wat een vergissing!

Men moet ook niet als jongen grote mensen willen nadoen in al hun taal, gebaren, en houding. Men moet de volwassenen wel trachten te evenaren in hun beste eigenschappen, nl. moed, volharding en mildheid. Blijf voor het overige liever wat je bent: een levenslustige jongen, die houdt van spelen, lachen sport, en die er een erezaak van maakt goede uitslagen te behalen op school en thuis een dienstvaardige jongen te zijn.

Kuifje

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

RADIO EN T.V.

DE uitgeverij Elsevier stuurde ons een voortreffelijke Nederlandse bewerking van een succesrijk Amerikaans jeugdboek « Het boek van radio en televisie ». Al onze lezers die thuis een TV toestel in de huiskamer

hebben, of die verlangend uitkijken naar een gelegenheid om bij familie of buren naar de T.V.-uitzendingen te kunnen zien, zullen in dit boekje, maar zeer duidelijk werk, een antwoord vinden op alle technische vragen, die bij hen oprispen aangaande dit wonder van de moderne wetenschap.

LAAT « KUIFJE » INBINDEN!

EEN fraaie HALVE band (Voorzant) stellen wij voor Hollandse abonnees ter beschikking a 75 cts. Stort dit bedrag op giro 655389 van Kuifje-Holland te Dordrecht.

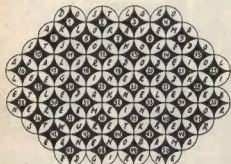
DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

ERMAKEN WIJ ONS BEST!

HET MOZAIEK VAN VORIGE WEEK

WIE ZOekt DIE VINDT

DIT kruiswoord is een beetje ingewikkeld maar, wie zoekt die vindt. Moedig aan het werk dus. De juiste oplossing vind je volgende week op deze bladzijde.

Horizontaal: 1. Briespel in open lucht, waarbij men de bal met een racket elkaar toekast over het net; 5. Het hoogste wat in een sport tot op een gegeven ogenblik bereikt is; 10. Bekende boom; de koning van het bos; 12. Bal rond-voorwerp waarmee men kaartst; 13. Een soort van kraai; 15. Gereedschap van de schoenmaker; 17. Levend wezen tussen mens en paard; 19. Grompotten, knorrie mensen; 20. Omlij-

ningen van schilderijen; 21. Afschorting van editie; 22. Lopend lout, waarmee een zeil wordt ingehaald; 24. Pasgevoel; 25. Eenheid der vlaktematen; 27. Onderdeel van een tennispartij, gelijk aan 50 punten; 29. Moeder; 30. Zede muzieknot; 31. Afschorting van knok-out; 32. Boven (van de kast); 34. Voet die de vruchten steekt; 37. Strik voor; 40. Nieuwoudie dat een plaats aentvult; 42. Moeder van Kain en Abel; 44. Kerste-musieknot; 45. Driestichtig omkred (van de muzieknot); 47. Het brospel spelen; 49. Een eeltig voetbalspeler; 50. Bakje waarin men bij het spel de inzet steekt; 52. Slot; 53. Verdragingsstoel aan een auto; 55. Werster; 56. De te-mijnen; 58. Deelnemer aan een wielervedstrijd; 57. De verschillende etappes van een weiden over een lange afstand.

Vertikaal: 1. Gymnastische oefeningen doen; 2. Naar beneden; 3. Neger; 4. Persoonlijk voorname (voornamen); 6. Treinstelling van veld; 7. Jongen die de slagstokken draagt bij het golfspel; 8. Verstoel voor de bereiding van mayonnaise; 9. Afgravingen met een veld; 11. Gedeelte van een; 14. Bejaard; 15. Smal; 16. Lange houten aanwachtsplaats aan de voorkant van een veld; 17. Slecht; 18. De hoogste kaart in het kaartspel; 26. Andere naam voor voor; 27. Vrijde muzieknot; 28. Jongenspeeltuig; 29. Meestal tot gesamen; 33. Het doorgeven van de voetbal aan een andere speler; 35. De locht in de laag; 36. De onderdelen van een rit in een wielervaan; 41. Dier met een gewei; 42. Rattelpopulier; 43. Oorste van een abel; 44. Room met manden; 46. Rivier in Frankrijk (= Tarn); 48. Siam; 51. Maan; 52. Voorname; 53. De muzieknot.

ONZE TEST

BEN JE FIJNGEVOELIG ?

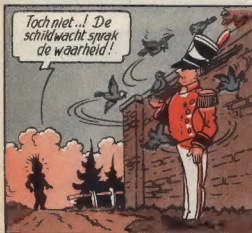
1. Heb je nachtmerries na het lezen van een detectivestory of een avonturenroman ?
2. Steek je je wel eens in de huid van je liefsthoude heid (in gedachten natuurlijk) en trill je dan van opwinding ?
3. Ben je diep onder de indruk van het ongeluk dat je zag en denk je er nog lang aan ?
4. Word je erg bleek wanneer je bloed ziet ?
5. Beef je van emotie bij het horen van goed of van slecht nieuws ?
6. Geraak je overstuur wanneer je getuige bent van een heftige twist ?
7. Hou je niet veel van griezelverhalen omdat ze je bang maken ?
8. Krijg je hartkloppingen als je een band hoort springen, de deur met een slag dichtsmakt of er een straallager giert ?
9. Beef je als een espenblad wanneer men je vertelt over de voortog en al de ellende welke daarmee verband houdt ?
10. Ben je soms zodanig geboeld door een film en leef je zozeer mee met de avonturen van de helden, dat je totaal vergeet dat het slechts een film is ?

Ja Neen

Totaal 3 4

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY ANDERSTEEN

BADEN POWELL

Londen, in het jaar 1857. De Krimoorlog in ten einde en de opstand in Indië staat voor de deur. In nummer 5 Stanhope Gardens, in het huis van de curvande A.-E. Baden-Powell, werd een kleine jongen geboren.

Tekst van Alan Jaxon.
Tekeningen van Norman

Hartelijk gefeliciteerd, mevrouw Baden-Powell! U hebt een flinke zoon! Hoe gaat het met hem baten?

Robert Stephenson Smyth.

Dat zijn mooie namen! Ik hoop dat het hem wel zal gaan in het leven!

Dat is de machine uitgevonden door Georges Stephenson. Zijn zoon Robert was een peiter. Dat is de kaart van Virginia ontdekt door een van de voorvaders.

Baden-Powell is acht jaar als hij tracht zowel met linker als met rechterhand te tekenen. Hij schrijft reeds...

Hij is derien als hij naar het kollege van Chaterhouse loopt...

Ik vraag mij af wat ik nu moet doen? Ik zal het aan die jongens vragen...

Ben jij een groenjonge? Hoe heet je?

Ik heet Baden-Powell, maar jullie mogen mij ook Bathing Towel (!) noemen!

Oppebest, Bathing Towel! Wij zullen vrienden worden!

Wat is er hier gaande?

Sedert enkele tijd vechten de leerlingen van het kollege geregeld met de slagerjongens van Smithfield Market. Ik geloof dat er weer een handgemeen is.

Indien wij van daarboven eens een oogsiasg wierpen?... Wij zullen laddertje staan.

Vooreit, jongens! Moed! Jongens van Chaterhouse, hou jullie kloek!

Pas op, daar komt old Bill, de directeur!

Wat is er gaande, klanders? Doen jullie gymnastiek?

De slagerjongens vechten met onze kameraden, nijlhoer, en ik heb de indruk dat de onzen verliezen.

Ma, zo... Indien jullie het kollege verlaten langs deze kleine poort, kunnen jullie de vijand in de rug aanvallen.

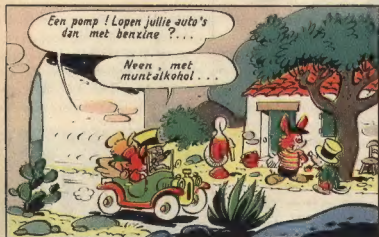
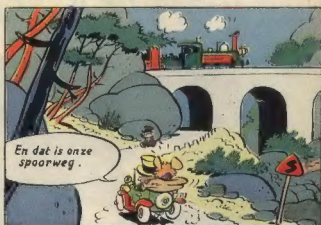
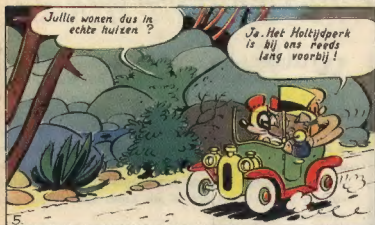

Ik heb er goed aan gedaan een sleutel mee te brengen!

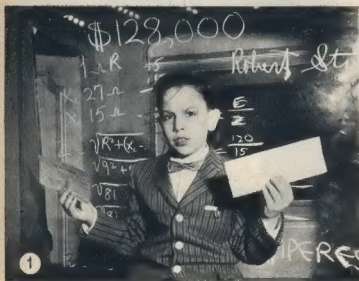
DE SPOORPIRATEN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR R. MACHEROT

Chloro en Minimum bereiken het eiland Notenschelp, en wat ze daar zien verbaast hen geweldig...

WISKUNDE, VISSSEN EN PAARDEN HIER HEEFT DE JEUGD HET LAATSTE WOORD!

HEB je reeds de naam gehoord van Robert Strom? Hij is nog maar tien jaar (foto 1) en won in de Verenigde Staten na een harde strijd een quiz die door duizenden liefhebbers gevolgd werd. Robert heeft een knobbel voor wiskunde en beschikt over een uitgebreide kennis inzake elektriciteit.

Hij kon alle vragen die hem in verband met de elektriciteit gesteld werden juist beantwoorden en won achtereenvolgens twee checks van 64.000 dollar, of 6.400.000 F. Hij heeft ze op de foto in de hand.

Ook de Zweedse televisie heeft haar quiz. Het hoogste bedrag dat

dertien en een jongen van veertien hebben dit bedrag opgestreken. En of ze in hun nopjes waren!

De jongen heet Ulf Hannerz. Hij gaat naar een lyceum en is een puik student. Hij munt uit in levende talen en heeft een passie voor vissen. Hij bezit niet minder dan 70 verschillende vissen, die vrolijk zwemmen in de achttien aquariums, die hij in de kelders van de ouderlijke woning te Angby heeft geplaatst (foto 2). Alles wat er in vier talen de laatste tien jaar over vissen geschreven werd, heeft hij gelezen. Hij gaf zelfs conferenties over vissen te Stockholm, te

WELLICHT heb je op het televisiescherm reeds een quiz gevolgd in het genre « Alles of Niets », « Kop of Letter » of hoe je zo'n wedstrijd ook noemen wilt. Het is een spel dat klein en groot boeit en dat de winnaars niet met lege handen naar huis stuurt. Integendeel! Er is echter nog meer. Het zijn niet altijd de volwassenen die uitblinken; heel dikwijls heeft de jeugd het laatste woord. Sommige jongens en meisjes zijn in bepaalde vakken zo beslagen dat zij de beste specialisten het verstomming slaan!

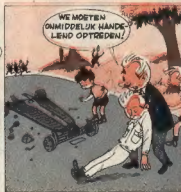
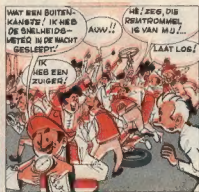
men winnen, of verliezen, kan bedraagt 10.000 kronen (ongeveer 100.000 F.).

Een meisje van

Trondhjem (Noorwegen) zo te Brighton (Groot-Brittannië). Hij kent de Latijnse naam van om het even welke vis, die in de wpteren van de vijf continenten woont. Hij is hoofdredakteur, redakteur, tekenaar en verdeler

Meneer V é W é in

van het blad « Nieuws van het Aquarium », dat hij slijcht te toen hij negen jaar oud was. Hij is president van de club « Rasbora », de vrienden van de vissen. Ulf Hamnerz nam zijn check van 10 000 kronen met Noorse rust en kalmte in ontvangst (foto 3). Hij is echter zeer tevreden, want dit geld zal hem toelaten zijn droom te verwerkelijken: naar Chicago reizen om het grootste aquarium ter wereld te zien.

En dat is Li Ekman (foto 4). Zij is dertien jaar en weet alles af over paarden. Ze gaat natuurlijk nog naar school. Ze mocht voor het eerst paardrijden toen ze tien jaar was en sedertdien heeft ze een vijftigtal boeken over paarden en paardensport uitgelezen. Ze kan tweemaal per week paardrijden, liefst op een poney, met het geld dat zij thuis verdient. Voor alle werkjes die ze voor haar moeder opknapt, krijgt ze wat zakgeld. Ze spaart dit en kan zich dan enkele uren per week aan haar geliefkoosde sport wijden. Je moet niet vragen hoe blij ze is, want de 10.000 kronen beloven haar heel wat paardrijtjes.

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE !

ZULLEN WIJ DIE RONDE EINDELIJK WINNEN !

NOG negen dagen en dan zullen alle sportliefhebbers zeggen: Ze zijn vertrokken!

Iedereen zal dan weer langa de weg staan om hen te zien voorbij komen. Niemand zal hen herkennen omdat ze te rap rijden, maar na hun doortocht zal, zoals altijd, iedereen eensgezind verkanten.

Het was prachtig!

Julie weten reeds over wie ik het heb. Het gaat over de reuzen van de weg, die deelnemen aan de Ronde van Frankrijk. Reeds negen keren heb ik hen gevolgd en thans vertrek ik voor mijn

tiende ronde, die ik wel bij ons als in Frankrijk en in Spanje in het brandpunt van de belangstelling zal staan. In dit verband wil ik Julie een grappige en fijne anekdote vertellen.

Het was in het jaar 1948, tijdens een zitting van de Kamers in Italië. De oppositie dreigde het kabinet omver te werpen en de ministers wisten niet meer hoe zij zich keren of draaien moesten om uit hun netelige positie te geraken. Zij stonden op het punt hun portefeuille neer te leggen en het af te stappen. Toen gebeurde het dat een kamerlid, groot sportliefhebber, even uit de « hoge vergadering » was weggeslopen om naar de radio te luisteren. Hij wilde nl. de uitslag kennen van de Ronde van Frankrijk. Toen hij vernam, dat Bartali de gele trui gewonnen had stormde hij vol geestdrift de zaal binnen, vroeg aan de president het woord en kondigde plichtig aan: « Mijn heren, ik heb u een goed nieuws mede te delen. Gino Bartali, onze Gino Bartali heeft de Ronde van Frankrijk gewonnen ». Deze verklaring werd op een indolente huilt onthaald. De heren afgevaardigden stampvoeten van geestdrift, sloegen de armen in de lucht, omhelsten elkaar en lieven het vaderland lief aan. De dreigende crisis was daarmee afgezwongen. De president schorste de vergadering en zei dat men na acht en veertig uren nog eens over de zaak zou praten. Tijd

brengt raad, zegt het spreekwoord. Dat is waar! De tijd heeft ook de heetste gemoederen en de Italiaanse kabinetscrisis was gewenteld dank zij Gino Bartali!

Gedurende dertig dagen zullen de sportliefhebbers vreselijk veel werk hebben en zij die thuis blijven, zullen geen oog kunnen afslaan van de televisie. Je moet niet denken dat het een pretje is de Ronde als reporter te volgen. Je moet vechten als een leeuw om eerst de telefoon te bemachtigen en de naam van de winnaar door te geven. De reporters verlaten de koers gewoontlijk op enkele tientallen kilometer van het eind doel. De renners, die de stal rukken, rijden de laatste minuten soms met een snelheid van 60 km per uur! De reporters krijgen de plaats welke voor hen is gereserveerd en de technici van hun bus bem de radiostations van Parijs, Rome, Madrid, Amsterdam, Genève, Lausanne, Lugano, Keulen, Londen en Brussel aan te vragen. Het gebeurt dat zij zich vergissen, en zo sprak ik op zekere dag tot de lulksters van Italië! Ze hadden mij Rome doorgegeven in plaats van Brussel!

Gedurende dertig dagen zitten de liefhebbers van de wielersport als het ware vastgeschermd aan radio en televisietoestel. De huisvrouwen laten hun keuken in de steek, de bedienden hun kantoor, de jongens en meisjes hun school en gaan samen met hun leraren en kerassen naar de Ronde kijken. Gedurende dertig dagen wor-

den dertig verschillende steden in een feestvreest gedompeld. Te midden van al die drukte, van die feestelijke stemming, zou men waarschijnlijk de renners vergeten. Wij mogen dit echter niet, want zij moeten gedurende dertig dagen hard strijden om een behoorlijke plaats te bemachtigen. Onze ploeg vertrekt met moed en veel hoop. Of wij deze Ronde dan eindelijk zullen winnen? Het is nog te vroeg om deze vraag te beantwoorden.

SAN CYLINDRO

DE VERGENDE OCHTEND RIJDT ONDER HET GEZUCH VAN HET PUBLIEK, EEN EINDELOOS KONINKRIJK VAN VOLKSWAGENS, SAN-CYLINDRO BINNEN.

EN WELDRA FLITSEN TALLOZE VOLKSWAGENS OVER DE NIEUW VAN HET LAND.

HEER KROMMELT KROMT EEN GLOEDHEIDE VAN...

...EN DAAGNA... JA, DAN GAAN OOK WIJ ONZE COMFORTABELLE VOLKSWAGENS OPZOEKEN OM EINDELIJK EEN GEZELLIGHEIDIGE RIJDT ONDER NIMMEN: EEN VW-DEIS.

EINDE

HET GEHEIM VAN

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

De wind gaat plotseling liggen en er ontstaat een echte wolkbreuk...

Ho!... Ben jij het...

Is dat de wagen van Faber?...

Ja, kijk maar eens binnenin...

Haken en koorden en een elektrische lamp met reservebatterijen...

Kijk eens hier! Hij heeft met ijzeren punten beslagen schoenen aangetrokken... Men kan de sporen nog zien op de rotsen... Hij is naar het water gegaan...

Teddy... Je gaat toch niet...

Toch wel! Ik zal hier trouwens niet veel natter worden dan jij daar!

Maar Maggy, merk jij niets? Dat landschap heb ik vroeger nog gezien...

Ja, het is hier dat wij gekampeerd hebben, en het is hier dat die Zigeuner met die vreemde naam verdwenen is...

Antonio-oyo-el-Kounmg!... Dat is het!... Ik ben er van overtuigd dat wij hier belangrijke dingen zullen ontdekken!

Hola! Opgepast! Het was hier dat ik bijna in een afgrond terecht kwam... En zonder Tarass...

HO!... Ik ben op het goede spoor...

Die haak... en die koord! Hij is ook hierlangs gekomen!...

Luister, Maggy! Faber is in de grot afgedaald. Ik ga hem achtervolgen. Keer terug naar de Zigeuners en...

Neen, Teddy, ik ga mee! Ik zal je hier nooit allaan laten... Trouwens, de paarden zijn gekwetst en de grond is een modderpoel!

N BALIBACH

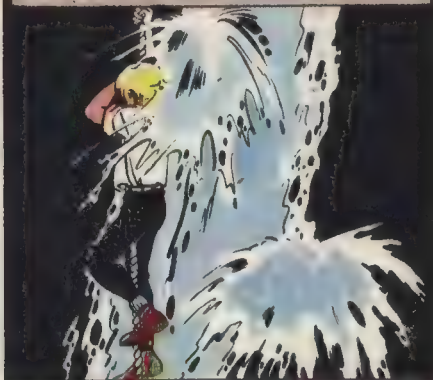
Een geweldige zandstorm is opgestoken. In de verte ziet Teddy de gehelmzinnige Faber...

Teddy grijpt het eerst de koord vast en helpt Maggy afdalen...

Ze laten zich langs de koord glijden in de rotsschouw...

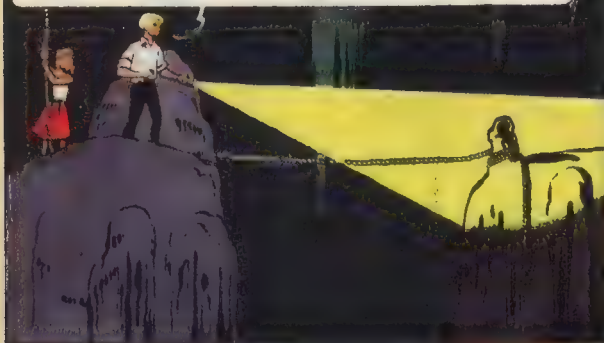

Voor Maggy en Teddy, die door hun cirkusberoep met koor-den goed zijn vertrouwd, valt dit niet moeilijk...

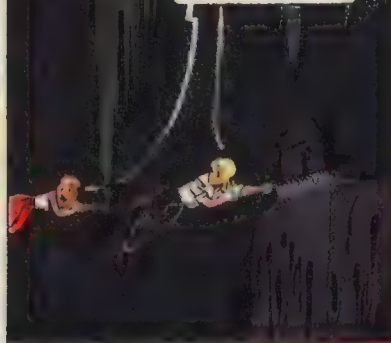
Ze bereiken een eerste terras...

Ho!... Een rotskloof!... Gelukkig heeft Faber alles klaar gemaakt!...

Gaat het, Maggy?...

Ja... ja...

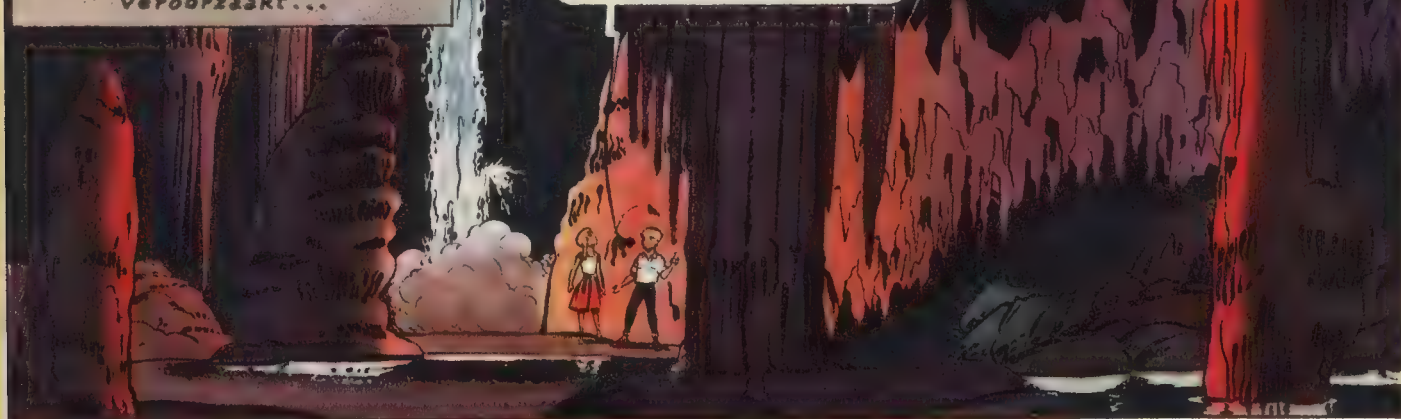

Met zijn elektrische zaklamp onderzoekt Teddy de grot, die hem bodemloos schijnt...

Eindelijk bereiken ze een enorme gröt, waar het neervallend water een geweldig lawaai veroorzaakt...

MAAR DAT IS BUITENGEWOON!...

Op de grond vinden ze weer sporen van de met ijzeren punten beslagen schoenen van Faber...

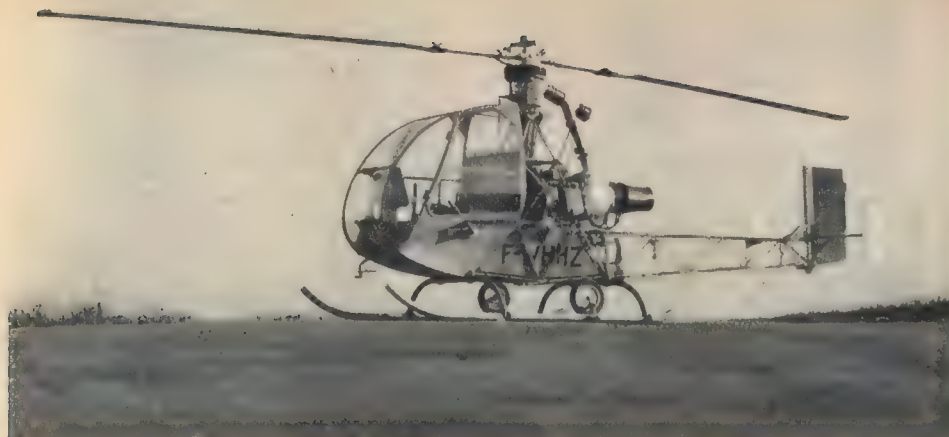

We zullen nu moeten oppassen! Hij is misschien niet ver meer uit de buurt...

HAA!...

De «S.O.-1221 Djinn», de eerste straalhelikopter ter wereld die in serie gebouwd wordt.

serie gebouwd in een fabriek van Rochefort en dit zowel voor civiele als voor militaire doeleinden. Het landleger heeft er enkele besteld die als observatiepost voor de gemotoriseerde eenheden zullen dienen. Andere Europese landen bestellen eveneens de «Djinn», o.m. Duitsland.

Het was dus op 22 maart dat de proefpiloot Jean Dabos zich klaarmaakte om de titel van de «Alouette», die het hoogte-rekord, 8.299 m, voor alle categorieën van machines met draaiend draaivlak hield, te breken. Tegelijkertijd wenste hij ook het internationaal rekord voor helikopters van minder dan 500 kg, dat de «Djinn» sedert 1943 op zijn aktief had met 4.789 m, te verbeteren.

Jean Dabos slaagde in zijn opzet, want hij bereikte met zijn «Djinn S.O. 1221» een hoogte van 8.482 m. Hij verpulverde dus zijn eigen rekord en verbeterde dit van de «Alouette» met 253 m!

de «DJINN» VESTIGT HET WERELDREKORD : 8.482 M.

SEDERT 22 maart om 16,30 u vestigde de luchthelikopter «S.O.-1221 Djinn» een nieuw hoogterekord voor machines met draaiende draagvlakken van alle categorieën. Jean Dabos gaf dit zo begeerde wereldrekord van zijn vriend Jean Boulet, die het op 6 juni 1955 aan boord van de «S.E.-3120 Alouette II» had gehaald.

Na de oorlog (1945) was het met de Franse luchtvaartindustrie ellendig gesteld. De studiekantoren waren in alle windrichtingen verspreid, de fabrieken hadden hun deuren gesloten en sommigen waren deernlijk gehavend door de bombardementen. Met de vlieghavens was het al niet veel beter. Bovendien, en dat was wellicht het ergste, had de Franse luchtvaartindustrie een grote achterstand op de Amerikaanse, de Engelse en de Russische.

In Amerika had men de helikopter, door de Fransen voor de oorlog gecreëerd, intussen ook gebouwd en ingezet. Men moest in Frankrijk van het nulpunt opnieuw beginnen. De ingenieurs sloegen de hand aan het werk. Hun eerste pogingen waren tot mislukking aangedoemd. De pessimisten

zeiden reeds dat het best ware er mee op te houden en doodeenvoudig in het buitenland de gewenste machines te kopen. Gelukkig klonken er ook nog andere stemmen en enkele energieke ingenieurs hielden voet bij stek en zij mochten, ondanks de vele moeilijkheden, mooie resultaten boeken. Frankrijk is op dit ogenblik het enige land ter wereld dat helikopters met turbine in serie bouwt. De «Djinn» is zelfs de enige straalhelikopter ter wereld.

Welke zijn nu de voordelen van de turbine? De turbine is eenvoudiger, lichter en zuiniger dan een zuigmotor. Een straalhelikopter van het klassieke model. Dit betekent dat de straalhelikopter veel lichter, makkelijker te onderhouden en ook veel goedkoper is.

De «Djinn» werd gebouwd door ingenieur René Morain. Hij had reeds de konstruktie van de Ariel, die voor het eerst opsteeg in 1948, op zijn aktief.

De «Djinn» is zeer eenvoudig van konstruktie. De turbine, waarmee hij uitgerust is, perst de lucht samen en stuwt ze uit aldus een reaktief effect creërend.

De «Djinn» wordt op dit ogenblik in

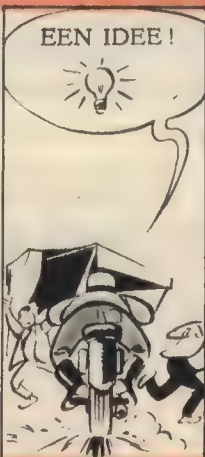

Jean Dabos, de nieuwe rekordman, voor zijn toestel. Naast hem de ingenieur Jean Castagne.

GRENADIER

VICTORIA

VERTELT...

Het Shook van de PRAIRIE

aan de hand van een koe naar de Apachen. Twee weken later werd Buffalo Bill door een onbekende aansprakelijk.

HET RENDEZ-VOUS MET GUILLATZIM

1 BUFFALO BILL stelde zijn gids enkele vagen en deze verklaarde dat de knecht van Gonzalez door de Indianen was nagezet en ernstig gekwetst werd. Ze hadden hem bij het knieken van de dageraad gevonden, opgenomen en naar het huis van de herfamilie gedragen. « Toen de arme drommel weer tot het bewustzijn kwam, vroeg hij dat vijf onmiddellijk señor Cody zouden halen », zo vertelde de gids verder.

2 NOG geen tien minuten later werd Buffalo Bill binnengeleid in de kamer waar de knecht te bed lag. Over het sterk vernagerd gezicht van Alonzo gleed een glimlachje toen hij Cody zag. « Ik kom tol in het dorp van de Apachen doordringen », zo begon hij, en de louterlijke heftig gesproken hij zeet dat het spook van Guillatzim, de gids, hem, spoedig opbelev zal verschijnen. De vergadering zal zoals te verwachten plaats hebben in de grot van El Palmito. » « Wanneer? » vroeg Buffalo Bill greilg. « Bij de nieuwe maan », Buffalo Bill schrok, want de nieuwe maan zou binnen drie dagen oprijzen. Er was dus geen tijd te verliezen. Nadat hij er zich van overtuigd had, dat de man geen gevaar liep en dat hij goed verzorgd werd, keerde Buffalo Bill naar zijn hotel terug. Verwittigd door Hinkok kwamen Gonzalez, de sheriff en zijn adjunkt Jackson eveneens naar het hotel.

3 ONZE held bracht zijn vrienden op de hoogte van hetgeen hij had vernomen. « En wat wens je nu te doen, Cody? » vroeg de sheriff. Deze laatste haalde de schouders op. « Verdwijn nog toe! Ik ga naar El Palmito antwoorden. En Bill Hinkok zal mij vergezellen ». « U vergeet Gonzalez! » onderbrak de Mexicaan en deed alsof hij boos was. Cody bekeek de Mexicaan met een gemuiseerd lachje. Die man had lef, dat moest hij toegeven. « Akkoord, Gonzalez! U kunt meegaan. » De sheriff wierp de armen in de lucht. « Dat is een dwarsheid! » kende hij, julle geloven toch niet enkele honderden Indianen onschadelijk te kunnen maken.

4 WIJ gaan naar de grot, aldus observator. Antwoordde Cody. En jij, sheriff, jij stuurt van mijne wege een boete naar kapitein Walter van het fort San Bernardino. Jij zal ons besluiten twee pelotons ruiters sturen, die de schuilplaats van de Apachen de avond van de bijeenkomst kunnen omsingelen. Stuur een betrouwbaar en dapper boete naar het fort!

5 DAT idee beviel de de sheriff en hij knikte instemmend. « Iet is gewaagd, maar het kan gelukken, zei hij. Ik zal onmiddellijk een boete sturen. » Een ogenblik nadien vertiel hij in gezelschap van Jackson, dat zijn mond van heel de tijd niet had geopend, het hotel.

6 GONZALEZ, die alleen bleef met Cody en Bill fluisterde: « Adams zal wel een dapper ruiters vinden om uw boodschap naar kapitein Walter over te brengen, maar ik wed er voor dat hij het fort van San Bernardino nooit zal bereiken. Onderweg overkomt hem beslist een ongeluk ». Kom hedensavond naar het kruispunt van de weg van Chiricahua, señor Cody. Even na zonsopgang zal er ook zijn en ik zal u beloven dat dingen weten te vertellen. » Cody ... Hinkok bekeken de Mexicaan verast. Deze weigerde haastig nog iets aan zijn verklaard te voegen. Hij nam afscheid en liepte gebominnig.

ATOK

Langzaam rees de tropische zon van achter de kruinen van de Cordillera Reale ten hemel. De sneeuw, waarmee de toppen van de bergen bedekt waren, begon te fonkelen als kristal. Beneden kwam de vlakke langzamerhand uit de nacht en de duisternis te voorschijn. Vorstelijk en weids strekte ze zich uit tot in het oneindige. De horizon tekende zich duidelijk af en men zag het stil, blauw, heilig meer schitteren. Op een hoogte van 5.000 m is de zonsopgang van een adembenemende schoonheid. Daar tegen de flank van een besneeuwde berg, ontwaakten dertig condors. Zij staken hun trotse kop uit de veren en keken met hun rode ogen naar de vlakke beneden hen. Ze sloegen hun vleugels uit en trokken op jacht...

ATOK, de leider van de condors, de sterkste van allemaal, was meer dan een meter hoog. Hij schudde de smalle kop met een bek die breder was dan hoog, strekte zijn magere, naakte hals en begon dan zijn zwartblauwe pluimen zorgvuldig glad te strijken. Het helle rood van zijn kop stak mooi af tegen het zwartblauw van zijn vleugels.

Hij pompte lucht in zijn brede borst, steeg op met wijde vleugelslag en cirkelde in zweefvlucht over de bergkruin. Wanneer hij zijn vleugels opende, dan mat hij meer dan drie meter. Hij cirkelde in de richting van de wind en steeg hoger en hoger tot hij in een witte wolk verdween. Atok was nu 7.000 m. hoog (1). Hij keek naar de rijzende zon en voelde zich machtig als een vorst. Zo hoog boven de aarde vliegen nog alleen de condors in de gouden stralen van de zonnegod.

In brede spiralen zweefde de kampioen langzaam terug naar beneden. Achter hem en volgens een welbepaalde orde volgden zijn blauwe gezellen dezelfde weg als hij. Op sommige ogenblikken was het net alsof heel de groep een geheel vormde. Al de condors vlogen met dezelfde machtige trage vleugelslag door de frisse morgenlucht.

De aarde naderde stilaan. Eensklaps beëefde Atok. Ginds in de smalle vallei had hij een prooi ontdekt. Met de vleugels tegen het lijf gedrukt, dook hij pijlsnel naar beneden. De aarde naderde vlugger en vlugger en nu zag Atok dat er reeds tien condors de prooi met krachtige smavelhousen bewakten. Toen hij nog op ongeveer 10 m. van de grond was, hoorde hij een vreselijk lawaai. Met een machtige vleugelslag richtte hij zich dadelijk weer op en keek met zijn scherpe blik om zich heen. Daar kwamen enkele Indianen in volle galop en zwaaiden met hun lasso's in de richting van de prooi. Enkele ogenblikken later waren er reeds drie condors gevangen genomen. De anderen trachten weer op te stijgen, maar ook zij werden getroffen. De prooi was dus niets anders geweest dan een valstrik. De Indianen waren zeer vindingrijk om de machtige condors te vangen. Steeds

opnieuw beproefden zij een andere list en telkens waren er condors die zich lieten vangen. Eens gevangen, werd de condor in een kooi opgesloten. Was hij dood, dan liet men zijn hart drogen en stampte het tot poeder. Dit was, naar de Indianen vertelden, een wonderbaar geneesmiddel.

Atok slaakte hoge, woedende kreten en vloog in de richting van Tiahuanaco. In de verte zag hij schapen, die rustig te grazen stonden. Maar helaas! Rond hen trokken zes honden de wacht op en die waren afgericht om de kudde tegen de condors te beschermen. Zij keken dan ook voortdurend in de lucht en nauwelijks hadden ze Atok bemerkt, of ze blaften dat horen en zien verging. Atok vloog nog verder en ontdekte een kudde lama's. Misschien kon hij de zwakke dieren, die steeds een eind achter de kudde liepen, aanvallen? Met een lege maag bereikte Atok Tiahuanaco. Hij scheerde over de monolieten, kunstwerken uit één steen gehouwen, die daar reeds stonden voor de Incas in het land kwamen. Dan vloog hij over de puinen van de stad zelf, die zo oud was dat ze, naar men vertelde, voor de sterren bestond.

Atok liet zich statig neer op de Poort van de Zon. Hij keek om zich heen, maar zag geen prooi. Daarom vloog hij naar het westen toe in de richting van het heilig meer. Grote wolken versluisden de felheid van het licht. Heel in de verte zag hij twee vlekken, een groene en een rode poncho, of de kleren van de herderinnen. Dan zag hij de hut van een tovenaars, waarvan de gevelpunt versierd was met de hoorns van een ram. Daar graasden enkele geiten en er was geen hond in de buurt. Atok zette zich neer op een rotsblok.

IN de lemen hut was er slechts één deur. Langs daar moesten lucht en licht binnendringen. In die hut weeklaagde een man. Het was een Indiaan, die zijn lama's, z'n enige rijkdom, kwijt was. Waar waren zijn lama's? Zonder hen was hij de armste man die er onder de zon liep. Hij hurkte naar naast de tovenaars en weende hartverscheurend. De

tovenaar had enige moeite om de goden te doen speken. En af en toe vroeg de man, die vond dat het lang duurde, wanneer hij het antwoord zou krijgen.

De tovenaars deed zijn best. Telkens opnieuw nam hij kolabladeren (2) in de hand en wierp ze op een gevlochten matje. Uit de ligging van de bladeren zou de tovenaars de waarheid lezen. Na geruime tijd leverde de kola het geheim uit.

De oude tovenaars stond op, nam enkele uitgezochte planten uit aarden potten en mengde die op een bepaalde wijze. Op de drempel van de deur gaf hij aan de man zijn laatste raadgevingen. Hij moest de bulk van een dode geit met kolabladeren opvullen en deze acht dagen nadien op de rots leggen, door de tovenaars aangewezen. De condors zouden beslissend op deze prooi neerstrijken en de verdoevende kracht van de kolabladeren zou hen van al hun macht beroven. De herder zou dan wel zien wat hem verder te doen stond.

DE laatste vlucht van Atok was kort. Hij vloog over de ravijn en bemerkte op de flank van de rots een dode geit. Hij beschreef enkele cirkels rond de prooi en daar hij niets verdachts zag, waagde hij het neer te strijken. Weldra volgden drie andere condors zijn voorbeeld. Hoe lang duurde het feest? Atok voelde dat hij lam werd, maar toch rakte hij nog steeds grote brokken vlees van de prooi. Hij wankelde, stortte neer en zag niets meer dan de zwarte naakten. Een poncho werd strak om zijn lijf gedraaid, zodat hij de vleugels niet openspreiden kon. Zijn poten werden stevig aan elkaar gebonden en hij kreeg ook nog een riem om zijn bek.

Het Condorfeest was een traditioneel en barbaars feest, dat ieder jaar honderden Indianen en halfbloeden naar La Paz, het hoogst gelegen dorp, trok. Ze kwamen te paard en ze kwamen van zeer ver. Ze hadden hun moelste pak aange trokken en een vilthoed versierd met pluimen op het hoofd gezet. Al de straten van La Paz waren met bloemen versierd. De vrouwen droegen brede, bontgekleurde rokken, en dansten op het ritme van een meeslepende muziek. De India-

nen zijn van natuur uit niet vrolijk, maar op dat feest zijn ze uitbundig. Sedert twee uren reeds was het feest volop aan gang en het bereikte zijn hoogtepunt toen de koningscondor verscheen.

Sedert acht dagen was Atok nu reeds gevangen en waren zijn poten vast aan elkaar gebonden. Fier weigerde hij alle voedsel. Iedereen kon nu zijn donkere pluimen bewonderen, zijn trotse kop, zijn scherpe ogen die bliksems schoten. Ze hadden zijn kooi voor de gelegenheid met bloemen versierd en processegewijs tot in het midden van het dorpsplein gedragen. De « Koning van de Condors » opende de stoet en presenteerde de vogel aan het publiek. De poten van Atok werden los gemaakt en tussen twee ruiters, die ieder een uiteinde van zijn vleugel vasthielden, werd hij rond het plein geleid. Drie sterke kerels bonden zijn poten opnieuw aan elkaar een bevestigden hem met de kop omlaag aan een koord, die strak tussen twee palen gespannen was. Dan begon het wild en barbaars feest. In volle galop reden de ruiters tussen de palen en trachtten Atok met de blote vuist te doden. De koning van de Condors hield een uiteinde van het touw vast. Hij liet het losser of trok het aan al naar gelang zijn humeur, en Atok ging dus steeds op en af.

Het paard van een ruiter struikelde en viel, en Atok slaagde er in een ander met zijn vleugels in het gelaat te slaan zodat hij uit het zadel vloog en op de grond viel. De menigte huilde van geestdrift. Atok wist nog een ander ruiter bij de kraag van zijn vest te grijpen en uit het zadel te lichten. Dan liet hij hem vallen. Dit gaf een klein idee van de geweldige kracht van de condor. De menigte bracht hem een luidruchtige ovatie.

De tijd verliep. De ruiters wisselden elkaar af en Atok verdedigde zich uit alle macht met zijn bek en vooral met zijn vleugels. Dan trad er een dapper Indiaan naar voren. Hij leidde zijn paard tot vlak naast de condor en rechtopstaande in zijn stijgbeugels, slaagde hij er in de koning van de roofvogels te doden. De man werd geestdriftig toegejuicht en tot nieuwe « Koning van de Condors » gekroond. Een heel jaar lang zou deze titel hem mysterieuze prerogatieven verlenen.

(1) De condor is de vogel die het hoogst vliegen kan.
(2) Kola: de Indianen kauwen voortdurend op kola-bladeren. Dan voelen zij de honger niet en hebben in de bergen geen last van gebrek aan lucht. Deze plant is voor hen meer waard dan goud.

DE TELEVISIE

DE T.V.-ONTVANG-TOESTELLEN

1

HOE gaat het met u? — « Slecht, mijnheer! Het televisietoestel dat u mij heeft verkocht werkt niet goed. » De radiohandelaar bekijkt zijn klant en vraagt: « Heeft u soms het toestel niet verplaatst, sinds wij het geïnstalleerd hebben? » — « Ja, mijnheer, wij moesten plaats maken voor een nieuwe zetel, en wij hebben onze kijkkast dan maar verschoven... Maar nu is het beeld veel minder scherp. Daarenboven volstaat het, dat er iemand langs het toestel loopt, om het beeld plotseling te zien verdwijnen!... En zeggen dat ik 20.000 frank heb betaald voor die zeepkast! Hoe is dat toch mogelijk? »

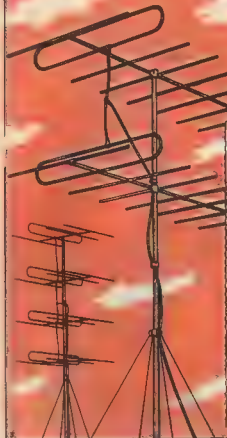
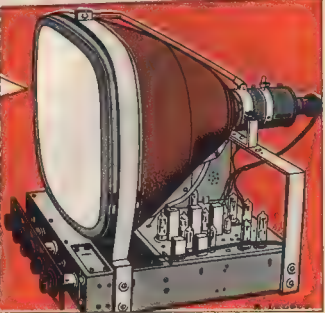
2. ER is eigenlijk niets ergs gebeurd, want bij het verplaatsen van het toestel heeft de klant alleen maar de muurtregelen, die de technicus bij het installeren van de kijkkast had genomen, ongedaan gemaakt. Een televisietoestel moet zodanig opgesteld worden, dat het scherm zich tegenover geen enkele lichtbron bevindt (noch natuurlijke, noch kunstmatige). Indien de kijker verblind wordt door de beeldbuis, moet men alleen maar een schemerlamp achter het T.V.-ontvangstoestel plaatsen, of een filter-in plexiglas voor het scherm aanbrengen. De klant had zijn zetel op twee meter voor het toestel geplaatst, ook dat was fout! Om een goede ontvangst te krijgen, moet men zich op 3 à 5 meter van het scherm bevinden.

3.

DE klant, die niet had gearzeld 20.000 frank te betalen voor zijn televisietoestel, vond de prijs van de antenne te hoog, en besloot ten slotte zich alleen maar een binnenhuisantenne van te schaffen, alhoewel de technicus hem niet afraadde. Binnen een straal van 15 km rond de zender, kan men zich met een ontvangsttoestel tevreden stellen met een binnenhuisantenne, alhoewel deze dan ook veel paraseten veroorzaakt. Niets gaat er boven een dakantenne die door een eerlijk specialist wordt aanbevolen en geïnstalleerd.

4

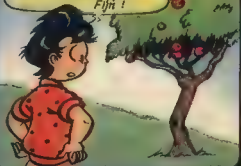
HET modern televisietoestel is een echt technisch wonder. Het telt doorgaans meer dan 20 lampen, 600 -lussen, een kilometer koper draad, een beeldbuis die gevoed wordt door een stroom van 20.000 volt en waarin een druk heerst van 7 ton. De fabricatie van zo'n beeldbuis moet met een grote nauwkeurigheid geschieden, dat er 97 % afval is bij de produktie! Deze cijfers verklaren met een de hoge prijs van een televisietoestel.

Appels TE KOOP!

door N. BISSOT

Mooie, blozende appels.
Fijn!

Ik heb er te veel. Ik
zal een deel van mijn
oogst verkopen.

Even later...

Vooruit maar!

Oef! Zo zwaar...

Ik kan niet meer!

even rusten...

A... PLOF

Ha, jij appeldief!

Vreselijk!

Ik stop de appels waar-
aan hij niet heeft ge-
beten, terug in de zak.

Ik hoor iets...

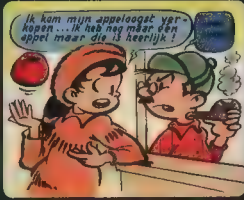
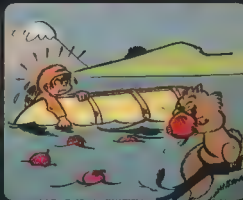
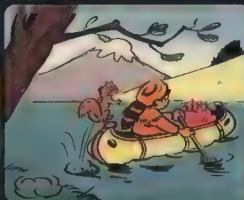
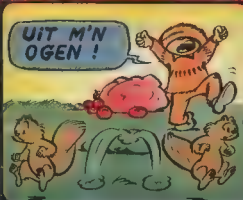

WAT?

OOOO!

IK WORD PILOOT!

DE WATERSCOOTER

VLEGEN is de droom van vele jongelui. Inderdaad. Weinig jongena kunnen weerstaan aan de drang een vliegtuig na te ogen en talrijk zijn zij die de vurige wens koesteren eens zo'n machtige, zilverkleurige machine te besturen. Vliegen betekent voor hen ook de mysterieuze lucht naar het onbekende. Vliegen betekent voor hen ook de vrijheid.

Wat weten de jongeren werkelijk over vliegen en over de luchtvaart af? Zij kennen een en ander over de zuigmotor en over de straalmotor, en herkennen een toestel aan zijn silhouet. Verder reikt hun kennis meestal niet om teogenet te komen aan het verlangen van veel jongelui en om hun kennis inzake luchtvaart te verrijken werd er in december

1955 in België een organisatie opgericht, waar de jongeren een opleiding van piloot kunnen genieten.

Wie kadet wenst te worden, moet ten minste vijftien en ten hoogste negentien jaar zijn. Hij moet Belg zijn en de lagere middelbare studies voltooid hebben. De kandidaat-kadet wordt aan verschillende tests onderworpen en moet ze met succes doorstaan.

De kandidaat die slaagt, wordt toegelaten als « aspirant ».

Gedurende het eerste jaar is er echter van vliegen nog geen sprake. Hij wordt lichamelijk en geestelijk geschoold. Dit alles met het oog op zijn toekomstige vorming van piloot. Tijdens de week- en ook tijdens de vakantie moet de aspirant deelnemen aan een zeker aantal vergaderingen en

DAT is de waterscooter waarover we onlangs een echo publiceerden. Hij werd in Duitsland op de markt gebracht en kende er onmiddellijk een groot succes. De snelle waterscooter is uitgerust met een motor van 550 cm³, er zijn er ook met een motor van 75 of 150 cm³, wat al heel

mooi is. Deze waterscooter is zodanig gebouwd, dat hij niet omkijpt wanneer de rutter of moeten we zeggen chauffeur in het water tuimelt. De scooter maakt in dit geval als een gehoorzaam paard een halve draai en vertraagt zijn vaart, zodat de rutter weer in het zadel kan wippen.

Buitenlandse kadetten tijdens een bezoek dat ze aan ons land brachten.

kampen, die door de organisatie ingericht worden. De opleiding is streng. Wie slaagt voor het examen op het einde van het eerste jaar, wordt als kadet aangemerkt.

Het tweede jaar is alle activiteit op het eigenlijke vliegen gericht: zweefvliegen, het vliegen zonder motor. Het geheel wordt gekroond door een kamp, dat tot doel heeft zijn in de opgedane kennis te perfectioneren.

Langzamerhand wordt de kadet dus opgeleid tot piloot en kan hij vliegen zonder grote onkosten. Deze opleiding verplicht hem ook niet voor de toekomst. De kadet maakt deel uit van een escadrille en dit in de volledige betekenis van het woord, d.w.z. dat hij leert aan solidariteit en broederlijkheid in de lucht, of zo je wilt tussen de piloten onderling, betekent.

Hij maakt bovendien deel uit van een soort internationale gemeenschap in vele landen, o.m. in Holland, in Engeland, in Frankrijk en in de Verenigde Staten bestaan er dergelijke organisaties. De internationale uitwisseling van kadetten wordt door de autoriteiten van de verschillende landen georganiseerd. Belgische kadetten kunnen een tijdlang in het buitenland vertoeven, terwijl buitenlanders bij ons komen logeren.

Een tweetalige escadrille bestaat reeds te Melsbroek en twee andere worden eerlang opgericht, een Vlaamse escadrille te Antwerpen, een Franse te Châteaufort. De organisatie koestert tevens het plan in alle militaire vliegbases escadrillen op te richten. Dit zal toelaten een veel groter aantal ongeluk een opleiding te verschaffen. Het zal ook meer jongens de kans bieden te genieten van de vreemde die het vliegen ver- schaft.

KUIFJE OP REPORTAGE

KUNNEN STENEN SPREKEN?

JE kent waarschijnlijk wel de gekke, dichterlijke uitdrukking « sprekende stenen », waarmee men belangrijke historische gebouwen of beeldhouwwerken bedoelt, die grote momenten uit het verleden voor de geest roepen, en door de eeuwen heen de herinnering levendig houden aan de belangrijkste periodes van de geschiedenis. Zulke sprekende stenen treft men in alle steden van de Nederlanden aan, zowel te Delft als te Brugge, in Brussel als in Amsterdam, te Duinkerke als te Groningen.

NU de vakantie weer aanbreekt, zullen onze lezers uitvermen naar alle richtingen om er heerlijke vakantiedagen door te brengen. En daar ik weet dat er onder onze lezers, zo meisjes als jongens, heel wat fotoliefhebbers zijn, zou ik speciaal de aandacht aan al deze jonge fotografen willen vestigen op de schoonheid van de stenen beelden aan de gevel van onze historische gebouwen.

Wanneer je over een goede camera van vader of oudere broer kunt beschikken, tracht dan de mooiste beelden uit de gevels naar je toe te halen met een telelens. Telelenses zijn tamelijk zeldzaam en duur. Maar je kunt goede, nieuwe telelenses kopen, van Japans fabricaat, voor zeer scherppe prijzen. En n'okkaze vind je er ook wel die goed en te betalen zijn. Een telelens maakt het fotograferen heel wat interessanter, je kunt er ook beter portretten mee maken en levendiger aanspots, want je kunt de mensen van op afstand fotograferen zonder dat ze het weten, en onnatuurlijk zien doen.

JOHAN

Hierbij drukken wij twee foto's af die stammen uit de gevel van een prachtig gebouw aan het plein in te Brugge, waar zich ook de B. Bloedkapel bevindt.

EEN KLEIN WONDER

HOOGTE 13 CM

DEZE mikroskoop vergroot alles zeer scherp en nauwkeurig 100 maal en zal je een wonderwereld doen ontdekken. Met dit wetenschappelijk instrument kan je al spelend veel leren.

Onmisbaar voor studenten scholieren en al wie zich interesseert aan datgene wat een heel kleine of onzichtbare. Tegen ram van 195 F. + 6.30 port en tegen storting van 195 F. op P.C.R. Nr. 447.83.

Voor de bestellingen per brief:

WONDER

Ald. T.E.

3. FREGATPIJN. 3

BOSSVOORDE-BRUSSEL

Voor de rechtstreekse verkoop:

277 Notelaarstraat, Brussel 4

Tel. : 34.82.54.

Indien het apparent je niet veel doet, wordt het binnen de 5 dagen terug genomen.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE ZONEN VAN ROBERT

DE invasies van de Noormannen hadden verstrekkende gevolgen. De koningen die Karel de Grote waren opgevolgd, hadden niet diens energie, dapperheid of organisatietalent. Zij waren zwak voor het gevaar. In werkelijkheid waren het de graven, zoals Boudewijn met de IJzeren Arm van Vlaanderen en Odo van Parijs, die zich het best tegen de invallers verdedigden. De dynastie van de Karolingers sterft uit, de nationale dynastieën worden geboren...

1 - ROBERT DE STERKE

In de helft van de IXe eeuw woonde er in Frankrijk een rijk eee-naar die al het land bezat tussen Seine en Loire. Hij heette Robert. Hij was geboren uit een Saksische familie gedoopt door Karel de Grote. Hij was een man met een ijzeren wilskracht. Toen de Noormannen zijn graafschap aanvee en verwoedde hij zich hardnekkig en organiseerde de weerstand tegen de Vikingen. Hij stierf in de strijd in 866.

2 - ODO I

ROBERT liet een zoon na, Odo of Eude. Hij was een prachtig krijgsman. Op de troon zaten toen de zwakke afstammelingen, de laatste koningen uit het geslacht van de Karolingers. Zij zagen machteloos toe, terwijl Odo streed en Parijs reddde. Karel de Dikke van Germanie ging met de kroon open, maar niet voor lang. Na twee jaar werd hij afgezet en het was Odo die in 888 tot koning van de Franken werd uitgeroepen. Hij was sterk maar de Karolingers hadden nog steeds hun aanhangers, vooral tussen de bisschoppen en bij de dood van Odo was het Karel de Eenvoudige nog een Karolinger die gekroond werd.

3 - WIE KRIJGT DE KROON?

DE broer van Odo Robert was geduldig en lustig. Hij liet de Karolinger de kroon maar palmde enkele rijke stukken aan en moe abten in en gaf zijn dochters ten huwelijk aan de machtigste heren van Frankrijk. Toen het zo ver was verloor hij Karel en werd zelf koning. Dat was in 922. Karel was eropgegaan opnieuw veroveren maar werd verslagen te Soissons. Robert I werd daar op het hooft af van zijn troon gedood.

4 - HUGO DE GROTE

ROBERT I had een zoon Hugo, die echter nog te jong was en daarom volgde zijn schoonbroer Raold van Boerhaand. Raold was de heer op Bi. diens dood echter in 937 kwam Hugo op de troon. Deze laatste verklaarde zich tevreden met de titel van hertog maar hij bezat een heel koninkrijk. Hij riep de zoon van Karel, de Eenvoudige, die gevlucht was uit zijn oom koning van Engeland terug. Men heette hem Lotharius van Ovarzee. Hij was v. l. ten naer en zijn enig bezit was de stad Laon. In 954 viel Lodewijk van zijn paard en stierf. Zijn zoonje Lotharius werd op de troon gezet maar het was de almachtige hertog Hugo die de kroon en Lotharius ook nog de stad Laon afnam.

5 - HUGO CAPEL

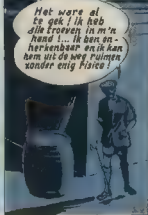
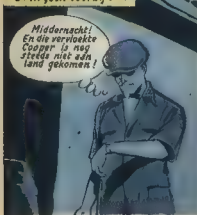
DE zoon van Hugo droeg de keire kap — capella — van de abdij van St. Martinus van Tours vandaar zijn naam Capet. Hij liet de zoon van Lotharius Lodewijk V. bijgenaamd de Doent (Le Fainéant) kronen. Deze stierf toen hij twintig jaar was. Toen waren er nog Karolingers, maar Adalbero, bisschop van Reims, kroonde Hugo Capet in 987 in de katedraal van Noyon tot koning van Frankrijk. De Capetingers zouden negen eeuwen regeeren.

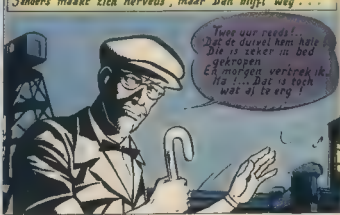
DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

Uren gaan voorbij...

Sanders maakt zich nerveus, maar Dan blijft weg...

De volgende dag begeven Dan, Vrees en Piet zich naar het vliegveld om inlichtingen in te winnen in het vooruitzicht van hun reis...

Daar gekomen zal alles wel vlot verlopen... Wij zullen ons in verbinding stellen met de expeditie Morel en een glas krijgen, dank zij de introductiebrief van Cartier...

Wij moeten onmiddellijk vertrekken! Ik ga op inlichtingen uit!

Dan komt de hal binnen. Aan een van de winketten valt zijn blik op een kerel met rode haren...

De kerel die daar staat te tieren is niemand minder dan Sanders

Dat is ongehoord! Mijn piloot weigert te starten, uit vrees voor de piraten... En geen enkel ander vliegenier wil hem vervangen!

Eskuseer ons, mijnheer Imhof! Wij kunnen u niet helpen!

Ik moet Lhasa zo vlug mogelijk bereiken... Ik moet de Dalai-Lama ontmoeten!

Eskuseer, mijnheer! Ik hoorde je klagen. Ken ik je niet? schien helpen!

DAN!... Gelukkig had ik mijn veranderd

Lhasa!... Tibet!... Ho, dat kan interessant worden!...

Ik ben piloot en ik wil je naar Lhasa brengen...

DE STILTE

Sanders wacht met ongeduld op het ogenblik dat hij dan naar de andere wereld al kunnen sturen

HU! IK! IN TIBET! BEIDE
BEIDEN!

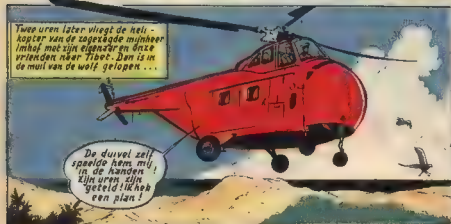
Sanders beheerst zich spoedig ...

Jij wilt dus mijn heli-
kopter besturen ... Wel, dat
zal je niet heroveren! Jouw
prijs is de mijne ...

Ik vraag geen
vergoeding, mijnheer.
Je moet alleen twee
andere passagiers
laten meereizen ...
Wij hebben ons met
drieën naar Tibet ...

Dat ware
al te mooi ...
Twee vriende
moeten op de
hals ... Ik heb
geen keuze ...
Akkoord!

Twee uren later vliegt de heli-
kopter van de zagevode mijnheer
Imhof met zijn eigenaar en drie
vrienden naar Tibet. Dan is in
de muil van de wolf gelopen ...

De duivel zelf
speelde hem mij,
in de handen
zijn uren zijn.
Spelid ik heb
een plan!

De gewezen ingenieur maakt zich echter ongerust

Waarom wil Dan zich met
deze kerel en die jongen naar
Tibet begeven? Is dat een
plezierreisje? Dat moet
ik te weten komen ...

Jij bent ten minste geen lafaard zoals al die andere
piloten. Je zult er Pijpelijk voor beloond worden, want
Tibet is 'keetrijk land'! ... Je kent Tibet misschien?

Neen, helemaal niet!

Ik heb Tibet lang geëxploreerd en ik ken het nog
maar omger. Alles is er mysterieus: dat
land heeft zijn geheimen nog niet prijs ge-
geven en ik hoop er deze maal een ontdekking
te doen ... Ik zou de overblijfselen van een pleitean-
thropus of een slaneanthropus willen vinden in Tibet!

Ha, je bent
entropoloog?

Ik begrijp er niets van, Yves... Anthro. He. En dan
pleite... Helala!

Een entropoloog is een
geleerde die de bodem exploreert
om er overblijfselen te vinden van
voorhistorische mensen. Die geleer-
den hebben onze vorre voorvaders
allerlei namen gegeven: o e.
pleiteanthropus ...

Jij die het land
goed schijnt te
kennen, kun je mij
misschien vertellen
waar zich het klooster
van Dorje bevindt?

HET
KLOOSTER
VAN
DORJE!!

HET KLOOSTER WAAR ZICH DE OUDE
VAMOTO BEVINDT... DAN VOERT DUS
EEN GEHEIME OPDRACHT UIT... HJ
WEEET DAT DUROC DAAR GEVANGEN
GEHOUDEN WORDT EN HJ WEEET ALLES
OVER DE GELUIDLOZE TOESTELLEN! VERVOERT!

Een safari is onder leiding van Jim Lewis vertrokken om op het grondgebied van de Wambutis een geheimzinnig dier te zoeken. Claire Duval heeft zich bij deze expeditie aangesloten in de hoop haar man, in deze streek verdwenen, terug te vinden. De jonge vrouw is in nood en Jim Lewis stelt haar te hulp.

Het monster van de WAMBUTIS

EEN ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE — GEILLUSTREERD DOOR REF

5. - EEN LIJF AAN LIJF GEVECHT

INSTINKTMATIG sprong Jim op zij en een monsterachtige massa scheurde rakelings langs hem voorbij. Jim viel op de grond en zijn geweer vloog hem uit de handen. De grond beelde en een krachtige straal slijk verblindde hem. Hij sprong weer op en zag een tiental meter van hem een reusachtige, zware neushoorn, die trachtte zijn vaart te remmen en zijn zware snuit, waarop het schuim stond, woedend heen en weer schudde. De dikke hoornachtige platen, waarmee zijn scholt bedekt was, vormden een stevige pantsering. Hij wiegde zwaar op zijn dikke, korte poten, aan het veel lawaai de lucht op en bewerkte met zijn grootste hoorn als een razende de slijkerige grond. De neushoorn was razend van woede en pijn, hij was moordlustig en voor Jim was het niet moeilijk te raden wat er gebeurd was, vooral toen hij uit de hals van het dier een dikke, rode stroom bloed zag vloeien. Heel zeker had Claire, verrast door het dier, haar koelbloedigheid verloren. Ze had geschoten en de machtige neushoorn slechts gekwetst. Totdat de kluts kwijt, had zij dan haar toevlucht gezocht in een boom. Nu stond Jim alleen tegenover het monster. Vluchten was nutteloos, want alhoewel de neushoorn er traag en log uitziet, zou hij zijn prooi onmiddellijk hebben ingehaald om ze aan zijn hoorn te steken, in de lucht te gooien en daarna te vertrappeleken. In een bliksemlucht zag Jim opnieuw de tragische dood van een van zijn drivers. De man was gevlucht voor een gekwetste neushoorn in de hoop te kunnen ontsnappen. Dit was echter niet het geval geweest en alvorens

Jim het dier met een welgemikt schot kon neerleggen, had het de ongelukkige driver verpletterd en bleef er van de man niets meer over dan een onnooglijk hoopje vlees.

Jim wist dat alleen zijn kalme en zijn handigheid hem voor de dood konden redden. De neushoorn ziet niet goed, maar reikt des te beter. Zijn gewicht is voor hem een handicap en wanneer hij eens met een zekere snelheid loopt kan hij nog zeer moeilijk manoeuvreren of zijn vaart remmen.

Het oog onafgebroken op het dier gericht, kroop Jim zo stil mogelijk naar een vijgenboom met een dikke stam. Na enkele minuten, die hem een eeuwigheid toeschenen bereikte hij de boom en zette hij er zich met de rug tegen aan. Zijn keel was droog van opwinding en spanning. Hij haalde diep adem en begon dan plotseling met de armen te zwaaïen om het dier op te lisen. De neushoorn stiet een woedende kreet uit en chargeerde, Jim had de moed tot op het laatste ogenblik te wachten om dan bliksemsnel op zij te springen. De zware grote benige snuit van de neushoorn schuurde langs zijn been en onmiddellijk nadien deed een geweldige schok de boom trillen. Met zijn vol gewicht was de neushoorn tegen de boomstam terechtgekomen. Reeds sprong de jager naar een volgende boom. Onder de geweldige slag wankelde de dikhuid. Een regen van bladeren en takken kwamen op hem neer en al hij begreep niet wat er hem overkomen was. De aanval van razernij was echter niet ten einde. Opnieuw stiet de neushoorn een kreet van pijn en woede uit en zocht zijn vijand. De kleine ogen, verscholen in het lange stijve haar, vermoedden de vijand meer dan zij hem zagen. Die vijand daagde hem uit met

wilde gebaren en schelle kreten. De snuit diep gebogen, de hoorn naar voren gericht chargeerde de neushoorn opnieuw. Jim sprong op het laatste nippertje op zij en de geweldige slag van de snuit ging in de ruimte verloren. De neushoorn trachtte zijn wilde vaart te stuiten, maar het was te laat. Opnieuw kwam hij tegen de boomstam terecht en het was niet alsof heel de wereld op zijn dikke kop ineenstortte. De snuit van de neushoorn was verpletterd, zijn hoorn afgeknut. Het monster wankelde en viel half bewusteloos op de knieën. Een lange streep bloed gulste uit de neushoorn.

Nu kwamen er mensen uit de struiken. Een van hen schouderde een geweer, mikte naar de enorme massa, zocht de zwakke plek in de dikke pantsering en daar knalde een schot, zo luid als een donderslag. Het dier beefde, lei de snuit in het slijk en blies de laatste adem uit, terwijl een dikke stroom purper bloed uit zijn zwarte huid opwelde.

Er volgde een lange stilte. Al de aanwezigen schenen nog te twijfelen aan de dood van de neushoorn en zij verwachtten er zich ieder ogenblik aan, dat hij weer overeind zou komen. Dit gebeurde echter niet. Plotseling spraken al die mensen tegelijkertijd. De dragers stampvoeten van vreugde en juichten. Howard, die de vijand met een schot had neergelegd, luid toe. Jim kwam weer op adem en Claire Duval liet zich beschaamd van de boom glijden, waarop ze een toevlucht had gezocht. De dragers verwensten en vervloekten de leggende neushoorn. Zij schopten en sloegen op de reusachtige dode massa. Claire liep op Jim toe.

— Ik bied u mijn verontschuldigen aan, flusterde ze. Ik heb mijn eigen leven en bovendien het uwe op een dwaze wijze in de weegschaal gelegd. Zonder uw tussenkomst zou ik aan de woede van de neushoorn zijn uitgeleverd. Het dier zou

mij chargeren op het ogenblik dat u toetwam. Toen had ik nog net de tijd mij in die boom te hysen. Ik dank u en ik vraag u het mij te willen vergeven.

Jim schudde het hoofd.

— Praten wij er niet meer over. Mijn onvriendelijkheid dreef u er misschien toe die onvoorzichtigheid te begaan. Nu kunt u er zich rekenschap van geven dat deze expeditie geen plezierreisje is. Kom, laat ons vrede sluiten. Ons slecht humeur leidt nergens toe.

Hij stak zijn brede, bruine hand, overdekt met litzkens, uit en Claire drukte die glimlachend en gerustgesteld.

JIM stak de arm op. De karavaan verspreedde zich, de dragers lieten hun vracht vallen en strekten zich lui tussen het hoge gras uit. Ze sloegen hun kamp op, op een grote open plek omringd met droge struiken en reusachtige ebbendomen, waarvan lansen hingen, zo dicht en dik als zware gordijnen. Het was net alsof de dikke takken van de bomen plooiden onder het gewicht van de bladeren. Tussen al dat groen, zag men hier en daar een klein stuk van de hemel. De hitte was ondraaglijk. Ze viel hen als gesmolten lood op het hoofd en hun klederen, nat van het zweet, kleefden aan hun lichaam. Jim greep een handvol aarde en liet dit langzaam door de vingers glijden.

— De grond is sponzig. Het groen staat dicht en dicht. Dit betekent naar mijn mening dat de moerassen van Dialo niet ver meer al zijn.

— En hoe zullen wij over die moerassen komen? vroeg Claire Duval.

Jim haalde de schouders op.

— Het zou fijn zijn indien wij van een van de Mbeleestammen, die aan de oever wonen, enkele prauwen konden lenen. Krigen wij die niet, dan zijn wij verplicht een vlot maken en dat zal ons wel enkele dagen tijd kosten.

Ploetseling hief hij het hoofd op en spitste de oren. Hij had het gevoel dat er iets onheilspellends gebeurde. Maar wat? Hij kon het onmogelijk zeggen, maar zijn instinkt, geschierd door de lange ervaring welke hij in de wildernis had opgedaan, verwittigde hem van een gevaar. Hij wierp een oogslag op de dragers en zag dat hij zich niet had vergist. De negers waren opgestaan, onrustig bewogen zij zich heen en weer en luisterden ingespannen. Hun ogen peilden door de duisternis van het dichte struikgewas. Howard en Claire, die niets abnormaals hadden gemerkt, keken elkaar verrast aan. En ploetseling hoorde Jim een zacht geschuifel, het glijden van lichamen over het gras en nu en dan het kraken van een tak. Het geschuifel naderde en hij wou de dragers verwittigen, maar daarvoor kreeg hij niet eens de tijd. Een onverdoord gehuil scheurde brutaal de vochtige lucht. Takken kraakten, bladeren dwaalden neer en daar sprongen sombere gedaanten te voorschijn. Een schril, synkopisch gehuil steeg op. Een hele groep negers had de safari omsingeld. Zij droegen een lendenschort uit rafia al openhuid. Over hun gelaat en over hun lichaam liepen witte strepen. Zij zwaanden met reusachtige bogen en lansen, scherp gepunt en met weerhaken voorzien. Met woedend voetgetrappel, dat hun gekreun ritmeerde en weggedoken achter hun grote schilden uit nijpaardenhuid, naderden zij de kleine groep. Dat waren de Mbelees!

De cirkel sloot zich vast om hen heen. Waldras stonden ze heel dicht op elkaar, zijde aan zijde op plaatsen hun wapens dicht bij elkaar en recht op de angstige dragers gericht. Een krijger met een glad geschoren hoofd, versierd met bont gekleurde pluimen, schreed naar voren.

Volgende week:

IN DE MACHT VAN DE MBELEES

DE KUIFJE'S BON

PILSBERG
VANDENHEUVEL

Een wenk:
je vindt een
Kuijfe's bon
in iedere fles

Met deze bon kan je
EEN PRACHTIGE COLLECTIE VAN SCHILDERIJEN samenstellen
12 mappen van 5 mooie kunstreproducties in kleuren (21 x 27 cm)

- Fardes 1 — DE XVIIe EEUW — Reeks 1:
Rubens — De Aanbidding der Wijzen
Rubens — De Maagd met de Vergeet-mij-
nietjes
Van Dijk — Mansportret
Tentlers — De Kaartspelers
Jordaens — De Heilige Ivo, patroon der
Advokaten
Fardes 2 — DE XVIIe EEUW — Reeks 2:
Van Ruydael — De Veerboot
Van Ostade — De Rust van de Wever
Rembrandt — Mansportret
Nicolas Maes — De Mimmerende Vrouw
Frans Hals — Portret van W. van Heythuysen
Fardes 3 — DE XIXe EEUW — Reeks 1:
Tschaggeny — De Postkoets van de Arcanden
E. Wouless — Albert en zijn hond
F. De Braeckeleer — De Graaf van Hoofstater
Laermans — De Rust op de Heuvel
Evenspoel — Het rietveld met de grote hoed
Fardes 4 — DE PRIMAATIEVEN — Reeks 1:
Van der Goes — De Heilige Anna, de Heilige
Maagd en het Kind met de schenker, een
Franciscan
Memling — De Aanbidding der Wijzen
Van Eyck — De Heilige Maagd met Konin-
g Franciscus
G. David — Maria met de Popel
Brueghel — De Volkstelling van Betlehem
Fardes 5 — DE XVIIIe EEUW — Reeks 1:
Fragonard — Muziek
Nattier — Mademoiselle de Lambek
Boilly — De Aankomst van de postkoets
De Lergillière — Mansportret
Boucher — Het Ontbijt
Fardes 6 — DE XIXe EEUW — Reeks 2:
Corot — Het meisje en de mandoline
J.-L. David — De Fluiter van Vienna
Meissonnier — 1814
Milliet — De Arentleesters
Fardin Laubert — Tekenen
Fardes 7 — DE XIXe EEUW — Reeks 3:

- V. Van Gogh — De Kerk van Auvers
Claude Monet — Hollands Tulpenveld
P. Cézanne — Daphnis in een Delftse vaas
E. Manet — De Fluiter
Renoir — Het Meisje op den Buiten
Fardes 8 — DE XVIe EEUW — Reeks 1:
Anders de Bortelo Soteria — De Maagd met
het groen kussen
Tiziano Vecellio, genaamd Tizian — Frans
Caravaggio — De Waargester
Leonard de Vinci — De Maagd, het Kind
Jezus en Sint Anna
Veronese — De Maagd, het Kind Jezus, Sint
Catharina, Sint Jozef en een Bende
Fardes 9 — DE XVIe EEUW — Reeks 2:
Mertin Daves — Sint Paulus te Ephesus
Mabuse — Portret van Isabelle van Castilië
Bernard Van Orley — Portret van Joris van
Ze
Jan Sanders-Van Hemessen — De Doede zov
Spil
Quintyn Metsys — Triptiek van de Broeder
schap van de H. Anna
Fardes 10 — DE XVIIe EEUW — Reeks 3:
Jan Fijl — De Hondenker
Antoon Van Dijk — De Maagd met de
Schenke
David Tentlers de Jonge — Vlaamse Kerk
Frans Snijders — De Dambertent, acht
Jan Brueghel (Fluvelen Brueghel) — Stijven
Fardes 11 — DE XVIIe EEUW — Reeks 4:
Meindert Hobbema — Het Haarlemmer Waag
Vermeer van Delft — De Roemer Wijn
Jan Steen — Solari's Present
Jakob Van Ruydael — De Twee Molens
Gabriel Metsu — De Moeder d'
Fardes 12 — DE XIXe EEUW — Reeks 4:
Paul Gauguin — Vrouw
Auguste Renoir — De Kikkerpoel
Pissarro — Postkoets te Louveciennes
Berthe Morisot — De Wieg
Edgard Degas — Danseressen op het toneel

De lijst van onze andere geschenken vind je in ons volgende nummer.
DE KUIFJE'S BON wordt gratis aangeboden door

VICTORIA • PILSBERG • PALMAFINA • MATERNE
GRIMARD • BORSA • PROSMANS • HORTON • PANA
SKI • FRANCO • SUISSE • JUCY • WHIP • NOSTA
TOSELLI

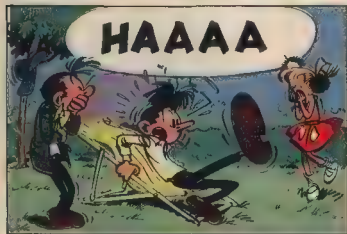
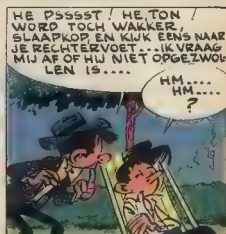
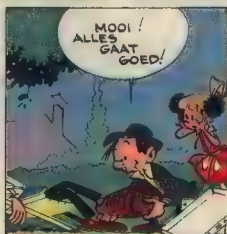
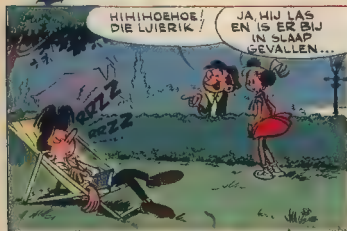
ENVOIE TES TIMBRES A TINTIN. SERVICE T. 24, rue du Lombard, Bruxelles
ou échange-les dans n'importe quel Grand Magasin à « L'INNOVATION »

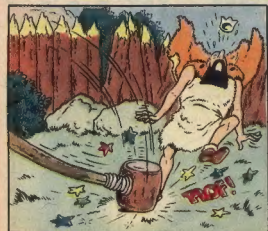
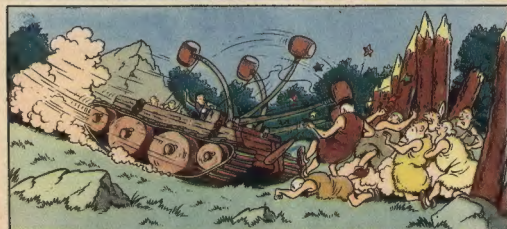
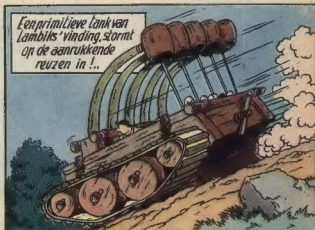
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

Lambik verneemt dat de rechtervleugel van zijn leger moet bezwijken voor de overmacht. Hij neemt de nodige maatregelen...

EEN MOOIE WANDELING

OPGEWEKT, met hun bundeltje op het hoofd en hun schoolgerief onder de arm, trekken de leerlingen van een Congolese school door het hoge gras. (Foto F. Levie.)

ZIJ SPEELDEN IN DE BRANDKLUIS

DAVID, William en Cheri Moore, resp. 16, 15 en 11 jaar, wendende te San Francisco, brachten hun vader, bankier, een bezoekje in de bank en gingen meteen een kijkje nemen in de brandkluis ofte schatkamer.

Mr. Moore liet betijen maar moet wel erg verstrooid geweest zijn want, na een tijd, sloot hij de brandkluis, stak de sleutel in zijn zak en ging op reis voor zaken. Mama Moore zag haar 'engels' 's avonds niet terugkeren en belde vrienden en kennissen op maar niemand kon haar inlichtingen geven over het diefstal. De nacht verliep en heel vroeg de volgende morgen reed Mrs. Moore naar de bank. Er was nog niemand, maar zij hoorde waarachtig een zacht geklop op de deur van de safe... Nu wist ze ten minste waar haar kinderen waren, en ze riep politie en brandweer te hulp om de schatkamer te openen. Zelfs met sterke lasbranders zouden de pompiers er niet in slagen de

deur spoedig te openen, en daar de kinderen riepen dat de lucht erg schaars werd, besloot de politie beroep te doen op een deskundige. Die deskundige werd op staande voet gehaald. Het was een «brandkastrider», opgesloten omdat hij een reeks brandkasten had geforceerd... Deze deskundige bracht de zaak in een ommezien voor elkaar en de drie bengels omhielden hun redder hartelijk.

Zo iets kan alleen in Amerika gebeuren!

PIJK MIDDEL

SEDERT weken eisten de autobushauffeurs van Singapore hoger loon. Men transiteert heel stonds met beloften. Ten einde raad, lieten ze alle reizigers kosteloos meereiden. Dat bleek een pijk middel want de avond van die «kostenloos-rijden-dag» kregen ze hongerverhoging!

zal Brest verbinden met Sidney-Mines in Canada. Hij is 4.700 km lang en bevat 56 lijnen «hi-fi» (high fidelity).

HI-FI

De eerste telefoonkabel Frankrijk-Amerika werd gelegd. Hij

DE POST

HOEVEEL RUBBER IN EEN AUTO?

WEEET je, dat in een middelmatig grote auto het gewicht van het rubber 7 % uitmaakt van het totaal gewicht van de auto? Met andere woorden: 60 kg rubber voor een auto van 850 kg. Buiten de buiten- en de binnenband, bezit een moderne auto nog 250 verschillende stukken in rubber gemaakt.

HIJ KOMT WEER!

IEDER jaar in de krimpcommerciële spreekt men opnieuw over de verschrikkelijke sneeuwman. Volgens de laatste berichten is deze verschrikkelijke sneeuwman nogal reislustig en zou hij de Himalaja verlaten hebben en een tochtje te maken in de Sovjet Unie. Een Russisch geleerde heeft inderdaad gemeld, dat hij de sporen van het monster heeft gevonden op de kruinen van de Pamir en de Khyngnan.

Ziezo! Nu hebben de journalisten, bij gebrek aan interessanter nieuws, weer een been om aan te knagen!

MUZIEK EN LICHT

DE ouderwetse fonograaf speelt overal, maar men moet hem opwinden. De moderne gramofoon werkt automatisch, maar er is een stopkontakt voor nodig. Een vindingrijk man heeft thans de «zonnie-pick-up» voor het strand gebouwd. Hij werkt in openlucht en een stopkontakt is overbodig. Hij speelt dank zij de 48 foto-elektrische cellen, die het zonlicht in energie omzetten.

DOOD AAN DE MIKROBEN

TELEFOONTOESTELLEN en in het bijzonder de openbare telefoons staan bekend als verspreiders van microben. Ze worden dan ook regelmatig gedesinfecteerd. Wij weten zelfs waaruit

NOG TWEE WEKEN GEDULD DAN KOMT HET SENSATIONEEL VAKANTIE-NUMMER!
NADERE INLICHTINGEN VOLGEN

de antisepsische vloeistof, te dien einde gebruikt, is samengesteld: formol, groene, zachte zeep en lavendel-extract!

Polochon in ...

DE GRILLEN VAN DE BLIKSEM

HET is huis waar gebeurt in Kentucky (U.S.A.). De bliksem verbrijzelde het bed van mijnheer en mevrouw Tucker, die rustig sloepen, verscheurde de lakens en de matras, maar het echtpaar Tucker heeft geen schrammetje. Van hun schrik zijn zo echter nog niet gekomen!

ANTWOORD OP DE TEST BEN JE FIJNGEVOELIG?

10 JA: Jij bent uiterst fijngevoelig en helemaal niet in de wig geleid om chirurg te worden. Tracht je te naden, vriend, anders zul je het later erg moeilijk krijgen.

VAN 7 TOT 9 JA: Je nuchter verstand is een goede raadgever, maar toch domineert je gevoel.

VAN 4 TOT 6 JA: Jij bent gevoelig, maar niet overgevoelig. Je nuchter verstand helpt je, de gulden middenweg te bewandelen.

VAN 1 TOT 3 JA: Er is veel nodig om jou aan het rillen te brengen, beste vriend. Je bent nuchter en kalm en komt niet makkelijk onder de indruk van een bewogen film of van een ontroerend boek.

NUL: Ben jij een stuk warmer? Er zijn maar weinig dingen die je ontroeren kunnen of die indruk op je maken. Je gevoelens beheersen is goed, maar ongevoelig zijn is niet goed!

AUTOSNELWEGEN IN EUROPA

HET Duitse net van autosnelwegen is tweemaal zo groot als dat van zes andere Europese landen: samen. Duitsland wordt, op grote afstand, gevolgd door Nederland, dan komen Italië, België, Frankrijk, Zweden en ten slotte Portugal. In ons land worden er op dit ogenblik autosnelwegen aangelegd met het oog op de wereldtentoonstelling 1958.

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIJFE'S KLUB? ZO NIET, WAAROP WACHT JE OM MIJ TE SCHRIJVEN?

WARM AAN HET HOOFD

KEN je de Frigiscaaf?

Nee, natuurlijk niet. Men kan zo'n barbaars woord zelfs haast niet uitspreken. Het is eenvoudig een klok uit Plexiglas, welke motocyclisten en brom-

fietsters op de schouders zetten. In de klok staat er een klein toestel dat de chauffeur verwarmt. De temperatuur in de klok kan 14° hoger stijgen dan de omgevende temperatuur.

— Hij heeft een eekhoorn! Hij bouwde de boot in zijn kelder!

METEOREN EN RAKETTEN

DE meteoren vormen een bestendig gevaar voor de ruimte-schepen, die in de toekomst de aarde met de planeten zullen verbinden. De meteoren kunnen dwars door de raketten boren of deze zwaar beschadigen. Een Amerikaans specialist inzake ruimtevaart verklaarde onlangs, dat een ruimteschip gemiddeld om de vier dagen tegen een meteor zal botsen. Indien men weet, dat men een jaar nodig heeft om van de aarde naar Mars te reizen. Reken zelf maar even uit!

WRAAK!

De telefoon is een prachtige uitvinding vooral de automatische toestellen. Maar zoals met alles, buipert er wel eens iets aan.

Het gebeurt dat men in de stad is, haastig iemand moet telefoneren en in een telefoonhok binnenstapt. Eerste punt: kleingeld zoeken; tweede punt: het nummer vormen; en dan komt het derde punt: 't toestel is stiek.

Je bent vanzelfsprekend erg boos en je tracht je geld terug te krijgen. Je klopt op het toestel, je rammelt met de hoorn, maar daar is niets aan te doen. De muntstukken zitten er in en blijven er in. Elkdele dagen geleden bakte een telefoon deze peets aan een Amerikaan, ergens in een Amerikaanse stad. Onze Yankee was zo woedend dat hij het toestel met hamer en beitel te lijf glog. Een politieagent kreeg het in de gaten en de verantwoordelijke man behandelde kort en goed op het politiekommisariaat. «Ik was absoluut mijn geld terugkrijgen!» zei hij. De politiekommisaris verstond dit, maar kon toch niet dulden dat men daarvoor de telefoonstoelen afbreukt. «Waar zou dat naartoe gaan?» zei de commissaris. En inderdaad.

Beste lezer, ben je ooit in hetzelfde geval en heb je hamer en beitel bij, gebruik ze dan toch maar liever niet!

Het weekblad «KUIFFE» is 12° jaargang. Lombard Uitgeverij, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc, Isidore Gerardiann, 9, Brussel. — Adres: De Drukkerijen C. Van Cortenberghe, 290-292, Van Volkenlaan, Vorst-Brussel. — KUIFFE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3453 — Giro 655.389 — Abonnement: 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND: 60 cent. — CANADA en de USA: 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFFE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Congo: KUIFFE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (6.C.).
Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chausée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Bear-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.: PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué.)

ABONNEMENTSTABELE
België Congo Canada en
en buitenland Ver. Staten
3 maanden ... 95,- F. 105,- F. \$ 2.00
6 maanden ... 180,- F. 205,- F. \$ 4.00
1 jaar ... 350,- F. 400,- F. \$ 7.00
Opzage gecontroleerd door Devea.

Publiciteit: PUBLISST

22-57

de Pampas GOVERNOR

Tekeningen van BERCK

COKES IN STOCK

DOOR

HIERGE

De samboek waarin onze vrienden hebben plaats genomen, wordt door de Mosquito's onder vuur genomen.

